Номаҳои

Мансури Ҳошимии Хуросонӣ

Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва нашри осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

بسم الله الرحمن الرحیم

Фарозе аз номаи он ҳазрат ки дар он аз фарҷоми гузаштагон ёд мекунад ва ба ҳокимони замин ҳушдор медиҳад.

Ҳон эй ҳокимони замин ки ба иқтидори хеш меболед ва ба артишҳо ва силоҳҳоятон мағруред ва мепиндоред ки то абад ҳукм хоҳед ронд! Битарсед аз Худованд ки ҳукумат шойистаи Ӯст ва иқтидораш ҷаҳонро бар по дошта ва артишҳо ва силоҳҳояш осмон ва заминро пур кардааст; Чароки агар бихоҳад шуморо дар замин фуру мебарад, чунон ки ҳазор ҳазор соли баъд фусилатон аз он берун оварда шавад, пас аз фусили хазандагон тамйиз дода нашавад!

Ҳароина Ӯ пеш аз шумо уммаҳои бисёреро дар хок фуру карда ё ба зери об фуру бурда, балки тамаддунҳоро нобуд сохта ва қорраҳоеро нопадид намудааст! Куҷост тамаддуни Байналнаҳранйн ки хостгоҳи асотир аст ва куҷост подшоҳии шукуҳманди Эрон ва Рум? Куҷо ҳастанд бано кунандагони аҳроми Миср ва касоне ки сангҳои азимро чун хиштҳои кӯчак бар ҳам мениҳоданд?! Куҷост Отлонтис он қорраи гум шуда ки мепиндоранд замоне вуҷуд доштааст?! Куҷоянд ақвоми гум шуда ки касе ҷуз Ӯ аз сарнавишти онҳо огоҳ нест?! Оё Ӯ Намрудро ҳалок накард ва Фиръавниёро ба дарё нарехт ва Оду Самудро аз замин барнадошт ва ононеро ки ҳафт подшоҳи дар баробарашон саҷда мекарданд ва панҷсад барда тахтҳояшонро бар мекашиданд, дар ҳоле ки ҳар як гарданҳои афрошта ва синаҳои ситбар доштанд ва тиллову ҷавоҳир мебахшиданд ва лашкариёни азим меоростанд ва бар рӯи замин мехиромиданд ва месуруданд: <<Мо зӯровартар ва бартарем ва чи касе моро шикаст тавонад дод?!>> пас ононро шикаст дод ва биниҳошонро бар хок молид, чунон ки сускон дар гӯштҳошон мелӯлиданд ва сагҳо бар устухонҳошон шоша мекарданд!

Пас акнун чи чизе шуморо бар Ӯ ҷуръат додааст ки дар баробараш сар фуруд намеоваред, ҳангоме ки шуморо ба сӯяш фаро мехонам то ҳукуматашро бипазиред, пас ба сӯи ман сар бар намекунед ва даҳонҳотон бар ман хандон аст?! Оё тайёраҳотон ҷуз монанди магасҳое аст ки мепаранд ва мушакҳотон ҷуз монанди пашаҳое аст ки мегӯзанд ва лашкариёнатон ҷуз монанди мӯрчаҳое аст ки мераванд?! Бо як зилзила кохҳотон фуру хоҳад

рехт ва бо як тӯфон шаҳрҳотон ҳамвор хоҳад шуд ва бо як сел осоратон маҳв хоҳад гардид! Кадомин иқтидор шуморо наҷот хоҳад дод ва кадомин артиш ва силоҳ ба шумо суд хоҳад расонд, ҳангоме ки амрози муҳлик дар миёнтон шуюъ ёбад ё обҳотон дар замин фуру равад ё чоҳҳои нафт ва гозатон бихушкад?! Агар дигар борон наборад чи хоҳед ошомид ва агар дигар гиёҳ нарӯяд чи хоҳед хӯрд?! Агар офат хонаҳотонро бигирад ба куҷо хоҳед рафт ва агар ваҳшат бар шумо муставлӣ шавад чигуна хоҳед хобид?! Кӯдаконатонро чигуна ором хоҳед кард ва занонатонро чигуна тасаллӣ хоҳед дод?!

Оё мепиндоред ки агар дар баробараш таслим нашавед, осебе нахоҳед дид ва агар ҳукуматашро напазиред, мушкиле пеш нахоҳад омад?! Ҳароина марг бар шумо соя хоҳад андохт, бал чизе ки маргро аз он дӯсттар хоҳед дошт! Якдигарро хоҳед дарид ва аз пӯсти якдигар пӯстин хоҳед сохт! Падар сари писарро хоҳад бурид ва писар гӯшти падарро хоҳад хӯрд! Дар ҳамаи шаҳр занӣ пок ёфт нахоҳад шуд ва мардӣ амин ба даст нахоҳад омад; Чароки ҳамагӣ тардоман ва дузд хоҳанд буд! Монанди кирм дар палидӣ хоҳед хазид ва монанди хук дар лаҷан хоҳед парид! Ба падар ва модаратон дашном хоҳед дод ва бар рӯӣ хоҳар ва бародаратон оби даҳон хоҳед афканд! Худовандро инкор хоҳед кард ва растохезро ба сухра хоҳед гирифт! Барои шайтон саҷда хоҳед бурд ва барои шикам ва фарҷ ҷон хоҳед дод! Нафрати ҷисмониро хоҳед сӯхт ва хашм ҷонатонро хоҳад кост! Аз ҳар ду тан яке девона хоҳад буд, вале кадом як маълум нахоҳад буд! Хокатон бӯйи мадфуъ хоҳад дод ва обатон ранги эдрор хоҳад гирифт! Осмон шеван хоҳад кард, вале касе ба он гӯш нахоҳад супурд ва замин хун хоҳад баровард, вале касе ба он нахоҳад нигарист! То он гоҳ ки дар наҷосати худ ғарқ шавед ва монанди мурдоре дар намак истилоҳ гардед! Ин беҳтарин сарнавиши шумост агар дар баробари Худованд таслим нашавед ва ин хуштарин оқибати шумост агар ҳукуматашро напазиред!

Ман шуморо аз ин сарнавишт бим медиҳам то ба он дучор нашавед ва аз ин оқибат метарсонам то аз он растгорӣ ёбед, вале пайдост ки дар ҷаҳолат устуворед ва ҳушдорамро ҷиддӣ намегиред; Монанди кӯдаке ки бо оташ бозӣ мекунад ва монанди девонае ки ба сӯӣ шер медавад! Бо худ мегӯйед ки ин кист ва чи мегӯяд ва ҳукумати Худованд кадом аст ва хандазанон рӯй мегардонед! Зуд бошад ки бидонед ман кистам ва чи мегӯям

ва ҳукумати Худованд кадом аст, ҳангоме ки оташфишони хашмаш фаъол шавад ва гудозаӣ азобаш фаварон кунад ва дуди интиқомаш ба ҳаво бархезад ва ҷаҳонатонро дар торикӣ фуру барад ва хандаҳотонро ба гиря ва гиряҳотонро ба заҷҷа мубаддал гардонад! Он рӯз манро хоҳед шинохт ва суханамро ба ёд хоҳед овард ва бар худ лаънат хоҳед фиристод ва хоҳед гуфт: <<Чи андоза ҷоҳил ва ғофил будем ва чи андоза зиён кардем ва бадбахт шудем>>!

Вой бар касоне ки ба ҷои халифаи Худованд халифае ва ба ҷои валии Худованд валие гирифтананд ва аз касе итоъат мекунанд ки Худованд ба итоъат аз ӯ амр накардааст; Чароки ба зудӣ пӯст аз сарашон бар меканад ва устухонашонро дар ҳам мешиканад ва ононро дар оташ меафканад, дар ҳоле ки фарёдрасе барояшон нест! Монанди хар бонг хоҳанд дошт ва монанди гург зуза хоҳанд кашид, ҳангоме ки дос бало ононро мечинад ва осиёби мусибат онон мекӯбад!

Ҳон эй инсон! Ту умри худро кардаи ва озмуни худро пас додаи! Заминро аз чирки худ мулаввас сохтаи ва осмонро бо дуди худ сиёҳ намудаи! Дарёҳо наҷосататро татҳир намекунанд ва куҳҳо бузургии гуноҳатро намепӯшонанд! Дастонат ба хун олуда аст ва аз даҳонат оташ забона мекашад! Шаҳватат шаҳрҳоро ғарқ карда ва ғазабат рустоҳоро сӯзондааст! Барои қудрат ба ҷиноят даст ёзидаи ва барои сарват ба ғорат рӯй овардаи! Ба ман бигӯ то кай чунин тоғӣ хоҳӣ буд ва то куҷо чунин соқит хоҳӣ шуд! Оё вақти он нарасидааст ки боз истӣ?! Оё вақти он нарасидааст ки боз гардӣ?!

Ҳон эй мардум! Огоҳ бошед ки азоби Худованд ба шумо наздик шудааст; Ман овояшро мешунавам ва бӯяшро истишмом мекунам ва сояшро мебинам, вале бештари шумо ғофилед! Агар сари наҷот доред, манро бо шумо насиҳате аст; Аз Парвардигоратон омӯрзиш бихоҳед ва ба сӯӣ Ӯ тавба кунед ва аз касе фармон баред ки Ӯ татҳираш карда ва ҳидояташ намудааст, ҳамон ки васфашро дар суҳуфи паёмбарон меёбед ва номашро дар кутуби гузаштагон мехонед, на аз касе ки ақлӣ андак ва иддаъоӣ бисёр дорад ва аз ҳавои нафс пайравӣ мекунад ва бисёр мустабид ва ситезаҷӯст. Он гоҳ хоҳед дид ки замин аз адолат пур мешавад, чунон ки аз зулм пур шуда ва адолат аз асал ширинтар ва аз кара нармтар ва аз барф покизатар аст. Пас агар ибо кардед бидонед ки

ҳукумататон шуморо аз Худованд наҷот нахоҳад дод ва артишҳо ва силоҳҳоятон шуморо аз Ӯ ҳифз нахоҳад кард, ҳамон гуна ки ҳукумати гузаштагон ононро аз Ӯ наҷот надод ва артишҳо ва силоҳҳояшон ононро аз Ӯ ҳифз накард, ҳангоме ки хашмаш бар онон афрухта шуд ва азобаш бар онон фуруд омад!

Инак эй саркашон! Дар интизори нобудӣ бошед; Зеро ба шумо гуфтам ки Худованд дар ҳол гузар аст, пас аз сари роҳаш канор биравед, вале аз сари роҳаш канор нарафтед ва гуфтед ки роҳ фарох аст; Пас ногузир аз рӯй шумо убур хоҳад кард ва шуморо поюмол хоҳад сохт ва он гоҳ ёфт нахоҳед шуд, магар дар зери хокҳо ва лобалои сангҳо ва решаҳо!

Шарҳи онма:

Агар касе бо ин номаи шигифтовар ва нуронӣ, аз хоби ғафлат бернахезад ва аз азоби Худованд наҳаросад ва аз пайравии тавоғит даст барнадорад ва ба заминасозӣ барои ҳукумати Худованд рӯй наёварад, бегомон ба санг ё чизӣ сахтар аз он табдил шудааст! Ҳоҷат ба баён нест ки муроди аз он ҳазрат аз касе ки Худованд <<Татҳираш карда ва ҳидояташ намудааст, ҳамон ки васфашро дар саҳифаи памбарон меёбед ва номашро дар кутуби гузаштагон мехонед>>, имом Маҳдӣ алайҳи салом аст ки васфаш дар суҳуфи паёмбарон омада ва номаш дар кутуби ҳамаи мазоҳиби Исломӣ мазкур аст ва заминасозӣ барои зуҳураш бузургтарин таклифи мусалмонони ҷаҳон маҳсуб мешавад, то ҳадде ки худдоришон аз он табаъотӣ чунин вахим дорад ва ба фарҷоме чунон ҳувлнок меанҷомад.

Барои ошноӣ бо чигунагии заминасозӣ барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом, ба бахши ошноӣ бо наҳзат мурочиъа кунед.

